

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:01	4:21	בית שמש
6:02	4:13	בני ברק
6:02	4:29	חיפה
6:00	4:22	טבריה
5:58	4:19	יבנאל
5:58	4:06	ירושלים
6:01	4:14	מודיעין עילית
6:01	4:20	צפת
5:58	4:17	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

פרשת נח, שבת ראש חודש, ב' דר"ח חשוון, שנת תשפ"ה לפ"ק

שענה 14, גליון 5 (673)

שיעורים | נ"י: איוב לח-לט | בבלי: בבא בתרא ק"ל | ירושלמי: סוכה ט' | תוספתא: נדה א' | רמב"ם: שגגות ד'

מזהרא"ש מספר

לאן אתה רץ?

פעם ראה הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ז"ע איש אחד ממחר בבקר לצאת מבית הכנסת ולרוץ למלאכתו, ושאל אותו הרב הקדוש רבי לוי יצחק זי"ע, לאן אתה רץ? ענה לו, אני רץ לפרנסתי, ענה ואמר לו הרב הקדוש רבי לוי יצחק זי"ע, מהיכן אתה יודע שאתה רץ "ל"פרנסתך, אולי אתה רץ "מ"פרנסתך?...

אדם צריך לחזק בטחונו בה', ולהאמין שיימצא לו הקדוש-ברוך-הוא פרנסתו - גם אם יתפלל בבקר במתינות בבית הכנסת עם מנין פראוי, וילמד שעוריו הקבועים, העקר שייאמין שלא יפסיד מזה כלל, כי יש בני אדם שמפחדים להתעכב בבית הכנסת בבקר להתפלל במנין פראוי, וגם ללמד אחר

מילה של התחזקות

מה אתה יודע מה עובר על אחרים? מה אתה מקנא אחרים? במי אתה מקנא? אין במי לקנא, אם היית יודע מה אנשים עוברים, מה שסובלים, כל אחד בענין שלו - לא היית מקנא באף אחד. רבינו אומר (לקוטי מוהר"ו חלק ב', סימן קיט): "כל בני העולם בלם מלאים יסורים, ואין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפילו העשירים הגדולים אין להם שום עולם הזה כלל", אין במי לקנא, זה טפשי לקנא.

בשביל הבריאות שלך לא בדאי לך להסתכל על אחרים, גם על הרוחניות של השני לא בדאי להסתכל, האדם אוכל את עצמו. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת קנב): "כל מי שיש בו קנאה, עצמותיו מרקיבין", מוהרא"ש זכרונם לברכה אומר, אין הפונה רק אחרי הפטירה, הפונה גם עכשו בחיים, מי שמקנא נרקב, אין לו חיים.

(עצתו אמונה נח תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

ותבא אליו היונה לעת ערב, והנה עלה זית טרף בפייה, וידע נח פי קלו המים מעל הארץ. המפרשים שואלים איך נח היה יכול לדעת לפי העלה שהמים כבר שקטו, איך הוא ידע שהיונה קטפה את זה עכשו מהעץ, אולי היא פשוט מצאה את זה שט על המים.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ו, סימן לה וסימן ר"ט) שלפני שמשיח יבוא ירד לעולם נסיון גדול של אפיקורסות, ויצטרכו כוחות חזקים כדי לא לעזב את הקדוש ברוך הוא. הרה"ק מסאטמער זצוק"ל מביא את דבריו הקדושים של רבנו (ויאל משה, מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן ק"ט), והוא מוסיף שזה רוח הקדש ברוך של רבנו ז"ל שכבר ראה מה יקרה בעקבתא דמשיחא, בדורנו הקשה, כשיצטרכו לאחז חזק ויהיה קשה להשאר באמונה הטהרה והפשוטה. כמו כן הוא מביא שם את המשל שרבנו ז"ל אמר על זה (פוכבי אור, סיפורים נפלאים, סימן ד') על מלך שהיה בעיר והתחיל לרדת גשם חזק, כל שרי המלוכה, השאירו אותו לבד, ורק כפרי אחד פשוט הציל אותו, וכשהגשם פסק המלך צוה שדוקא הכפרי הפשוט יביא אותו לארמון ויושיב אותו על כסא המלוכה; וכך יהיה בעקבתא דמשיחא, יהיה מבול חזק, אבל לא מבול של מים אלא מבול של אפיקורסות, וזה יחדר ללבבות הפשירים, ועם חכמות לא יוכלו להחזיק מעמד, רק היהודים הפשוטים שעובדים את השם בפשטות, על ידי אמירת תהלים וכדומה, הם יוכלו להחזיק מעמד, והם יניחו את הכתר על ראשו של משיח.

כעת נשאנו אוזנים באמצע המבול הקשה, יורדת אפיקורסות מכל הכוונים ורחמנא לצלן, אנחנו צריכים ללמד ולשגן את זה, ולאחז חזק לא להסחף מהמים הנוזרים, להחזיק מעמד עם האמונה הפשוטה והטהורה. איך אפשר להחזיק מעמד? "מעשה אבות סימן לבנים", אנחנו צריכים לראות איך נח החזיק מעמד במבול, ולעשות כמוהו כדי להחזיק מעמד במבול שלנו. נח נצל על ידי התבה, אבל "תבה" פרושה גם "מלה", על ידי המלים של תורה ותפלה, יהודי הולך שלוש פעמים ביום לבית הכנסת, להתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית, לדבר אל השם יתברך, להודות להשם יתברך, לבקש מהשם יתברך, וכמו כן עם מילים של תורה, להגיד הרבה את המלים של התורה הקדושה, להגיד תהלים; זה נראה דברים פשוטים, אבל דוקא זה התבה שמגינה עלינו, דוקא הדברים הפשוטים האלו יכולים להחזיק את האדם שלא יטבע במבול של האפיקורסות. היונה החזיקה בפייה עלה, עלה באידיש - אומרים "בלעטל", שפרושו גם: "דף".

דפי הגמרא והמשניות, דפי הסדור; כשמכניסים את הדפים האלו לפה, אזי המבול נחלש, ואז נצלים מהמבול. אבל את זה אפשר לקבל רק דרך הצדיק, הצדיק מעניק לנו עצות וחזק איך כל יהודי יכול לזכות ללמד כל יום, להתפלל כל יום, לפתח את הפה ולדבר אל השם יתברך.

זה מה שהפסוק מרמז לנו, כשנח ראה את היונה, עם ישראל שנמשלו ליונה (שבת מ"ט). שהיא חוזרת עם עלה בפייה, עם תורה ותפלה הפשוטים בפה, נח הבין מד שיהיא לא מצאה את זה סתם כך שט במים, את זה היא בודאי קבלה מעץ, שזה הצדיק, כפי שהזהר הקדוש אומר (תיקוני זוהר, תיקון ב"ב) "עץ דא צדיק". כשיהודי זוכה למצא את הצדיק, את רבנו ז"ל, הוא יהיה מסוגל להחזיק מעמד עם הדברים הפשוטים, לעבד את השם בתורה ותפלה, ועל ידי זה להנצל מהמבול, ואז נח הבין שהמים הכבדים של המבול כבר בודאי נחלשו, כפי שרבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ו, סימן ר"ט), "אני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת וישארו קמים באמונתם, למרות כל הקשים בעקבתא דמשיחא".

הבה נחזק עם העצות והחזק של רבנו ז"ל, ללמד את ספרי רבנו ז"ל, כך נוכל להחזיק מעמד ולהתגבר על המבול הקשה שירד לדור שלנו, נוכל לעמד בכל הנסיונות הקשים שכל אחד מתנגע אתם, רבנו יראה לנו את הדרך איך להחזיק מעמד עם אמונה חזקה על ידי עבודת השם בתמימות ובפשטות.

(אשר היה אל יואל, פרשת נח תשפ"ב)

לְטֹאטָא אֶת הַחֲשֵׁךְ עִם מְטֹאטָא

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ב' פֶּרֶשֶׁת נח, כ"ו תְּשֵׁרִי, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

כְּשֶׁחֲשׂוֹךְ וְרוֹצִים לְהֵאִיר, אֶתָּה מֵבִין שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְקַחַת מְטֹאטָא וְלְטֹאטָא אֶת הַחֲשֵׁךְ, אֵי אֲפֹשֶׁר לְקַחַת מְאֹרֵר וְלִנְשֹׁב הַחוּצָה אֶת הַחֲשֵׁךְ; עֲצָה אַחַת יֵשׁ, לְהַדְלִיק נְרוֹת, רַק כִּךָּ הַחֲשֵׁךְ נֶעְלָם, אוֹתוֹ דְּבַר עִם מַחְשְׁבוֹת רְעוּת וְכו', סְפָקוֹת וְכו'; אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִלָּחֵם עִם מַחְשְׁבוֹת רְעוּת, אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַפְסִיק לְחַשֵּׁב אֶת הַדְּבָרִים הַמְּפַחֲדִים וְכו'. רַבְּנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן עב), זֶה טְבִיעוֹ שֶׁל הַמַּחְשְׁבוֹת הַרְעוּת, כִּמְהָ שִׁיּוֹתֵר רוֹצִים לְגַרֵשׁ אוֹתָן – כִּךָּ הֵן חוֹזְרוֹת יוֹתֵר חֲזָק, עֲצָה אַחַת יֵשׁ, לְהַדְלִיק נְרוֹת שֶׁל אֲמוּנָה, לְחַשֵּׁב מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כְּשֶׁמְשַׁנְּנִים אֲמוּנָה נִהְיָה אוֹר. יִחְזַקְאֵל הַנְּבִיא מִסְפֵּר (יִחְזַקְאֵל מג, ב): "וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדְרָךְ הַקְּדִים, וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים", הוּא רָאָה כְּבִיכּוֹל אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵגִיעַ לְעִזְרָה, "וְהֵאֲרַץ הָאֵירָה מִכְבוֹדוֹ", וּפְתֹאֵם כָּל הָעוֹלָם הִתְמַלָּא בְּאוֹר; לְשַׁנֵּן אֲמוּנָה – זֶה הָעֲצָה לְהִתְפַּטֵּר מִכָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַרְעוּת.

"חֲדַל לָךְ לְרַדּוֹף אַחֲרֵי הַבְּהֵמוֹת" (עֵינֵי סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַעֲשֵׂה יֵא, מִבְּן מֶלֶךְ וּבֶן שִׁפְחָה שְׁנַתְחַלְפוּ) בְּמִקּוֹם לְהִתְיַסֵּר עִם מַחְשְׁבוֹת וְכו', סְפָקוֹת וּבִלְבוּלִים וְכו' – תַּכְנִיִס בְּתוֹכָךְ אֶת הָאֲמוּנָה, וְשֶׁהַכֹּל הוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; כִּךָּ יוֹאֵר לָךְ.

הַשֵּׁם יַעֲזֵר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

(עֲצָתוֹ אֲמוּנָה נח תשפ"ה)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּפִילָּה

יד. יִפֶּה צְעָקָה לְאָדָם בֵּין קִדְּם גְּזֵר דִּין בֵּין

לְאַחַר גְּזֵר דִּין.

טו. אֵל יִבְקֶשׂ אָדָם עַל שׁוֹם דְּבַר יוֹתֵר מִדָּאֵי.

טז. בְּיוֹם הַגִּשְׁמִים יִשׁוּעָה פָּרָה וְרַבָּה

בְּעוֹלָם, וּמְלִיצֵי זְכוּת נִכְנָסִין לְפָנָיו.

כִּךָּ אֵיזָה שְׁעוֹר, פֶּן יִפְסִידוּ קוֹנֵים הַבָּאִים מִקִּדְּם בְּבִקְרָה אוֹ יִפְסִידוּ אִיזוֹ שְׁעָה שֶׁל עֲבוּדָה, וּמַחְמַת זֶה לֹא יִהְיֶה לָהֶם דֵּי פְרֻנְסָתָם, וּבְאֲמַתּ הַיָּא טְעוּת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ - הוּא זֵן וּמִפְרֻנְסֵם כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מֵה שְׁצָרִיךְ, וְאִין מִפְסִידִים כָּלֵל עַל יְדֵי שְׁמִתְפַּלְלִים כְּרֵאוּי וְלוֹמְדִים אֵיזָה שְׁעוֹר אַחַר הַתְּפִלָּה, אֲדַרְבָּה! מִשְׁתַּכְּרִים הַרְבֵּה מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,

וּמִי שְׁמַקְצֵר וּמְמַהֵר אֶת הַתְּפִלָּה, הוּא הַמְּפַסֵּד, הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי מִפְסִיד בְּרוּחָנִיּוֹת שְׁהָרִי לֹא הַתְּפִלָּה וְלִמּוּד כְּרֵאוּי, וְגַם מִפְסִיד בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי עֵקֶר הַכְּלִי לְקַבֵּל פְּרֻנְסָה הוּא הַתְּפִלָּה, וְאִם אִין לְאָדָם כְּלִי שֶׁלֵּם, אִין לוֹ בְּמָה לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפַע, וְלִכֵּן צָרִיךְ לְחַזֵּק בְּטַחְחוּנוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִדְעוֹת, שְׂלֵא יִפְסִיד כָּלֵל עַל יְדֵי שְׁמִתְפַּלְלֵי בְּבֵית הַכְּנֻסָת בְּמַנְיֵן כְּרֵאוּי, וְלִלְמַד אֵיזָה שְׁעוֹר, אֲדַרְבָּה! יְרוּיחַ מִזֶּה הַרְבֵּה, וְיִצְלִיחַ מְאֹד בְּכָל עֲסָקָיו.

מִי שְׁמִתְפַּלֵּל תְּמִיד "בְּמַנְיֵן", יִהְיֶה מְבֹטָח שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לוֹ "דְּבַר שְׁבַמְנֵן", הֵינּוּ מְעוֹת וְכֹסֶף, כִּי מִי שְׁמַדְקֵדֵק לְהִתְפַּלֵּל תְּמִיד בְּמַנְיֵן, הוּא מְרָאָה שְׁבַטְחוּנוֹ חֲזָק בְּה' שְׁיִמְצִיא לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ מִכָּל מְקוֹם, לִכֵּן בּוֹדֵאֵי יִהְיֶה לוֹ שְׁפַע הַרְבֵּה וְלֹא יַחְסֹר לוֹ שׁוֹם דְּבַר כָּלֵל.

מִי מַצְלִיחַ יוֹתֵר?

הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ בַּעַל ה"בֵּן אִישׁ ח"י", סִפֵּר, שְׁהִיָּה פַעַם בְּעִיר אַחַת שְׁנֵי יְהוּדִים שְׁהִיוּ סוֹחְרִים שֶׁל בָּדִים, אֶחָד הָיָה נוֹהֵג לְפָתַח אֶת חֲנוּתוֹ בְּשַׁעָה שְׁבַע בְּבִקְרָה, וְהָיָה מְמַהֵר וּמַקְצֵר הַתְּפִלָּה מְאֹד, שְׂאֵמֵר בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר, אֲשֶׁרִי, וְיִשְׁתַּבַּח, וּבִרְכַת קְרִיאַת שְׁמַע, וְשְׁמוּנָה עֲשָׂרָה, וּמִיָּד רָץ לְפָתַח חֲנוּתוֹ הַשְּׂכָם, כְּדֵי לְתַפֵּס אֶת כָּל הַקּוֹנִים, וְלֹא הָיָה לוֹ זְמַן אֲפִלוּ לְאָלֵל אֲרוּחַת בְּקָר.

מֵה-שְׂאִין-כֵּן חֲבָרוּ הַתְּנַהֵג בְּמִדָּה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְהָיָה הוֹלֵךְ קִדְּם הַתְּפִלָּה לְמַקְוָה, וְהַתְּפִלָּה שְׁחֲרִית בְּמַנְיֵן וּבְמַתִּינּוּת, וְגַם לְמַד כִּמְהָ שְׁעוּרִים אַחַר הַתְּפִלָּה, וְאַחַר כִּךָּ הֵלֵךְ הַבֵּיתָה לְאָלֵל פֶּת שְׁחֲרִית, וְרַק אַחַר כִּךָּ פָּתַח אֶת חֲנוּתוֹ בְּשַׁעָה אַחַת עֲשָׂרָה לְפָנֵי הַצְּהָרִים. וְהֵרֵאשׁוּן תְּמִיד שְׂמַח שְׁהִיָּה תוֹפֵס רַב הַקּוֹנִים לְפָנֵי שְׁחֲבָרוּ אֲפִלוּ פוֹתַח אֶת חֲנוּתוֹ. עַד שִׁיּוֹם אֶחָד...

פַּעַם בְּאֵיזָה עָרֵב הִגִּיעַ אֶל עִירָם מִין בַּד מִיַּחַד, יִקְרַ הַעֲרָךְ מְאֹד, שְׁעַל דָּו הָיוּ יְכוּלִין לְהַרְוִיחַ הוֹן רַב, וְשְׁנִיָּהֶם קִנּוּ מִזֶּה הַרְבֵּה וְהִבִּיאוּ לְחֲנוּת שְׁלָהֶם, וְהֵרֵאשׁוּן הַתְּכוּנֵן לְפָתַח חֲנוּתוֹ מִקִּדְּם מְאֹד בְּבִקְרָה כְּדֵי לְתַפֵּס אֶת כָּל הַקּוֹנִים, וְכֵן עָשָׂה.

וּפְתֹאֵם בְּבִקְרָה הִגִּיעַ שְׁלִיחַ מִן הַפְּרִיץ וְהַמוֹשֵׁל שֶׁל הָעִיר שְׁשַׁמַּע שְׁהִגִּיעַ לְעִיר בַּד מִיַּחַד יִקְרַ הַעֲרָךְ, וְנִכְנַס לְחֲנוּת הָרֵאשׁוֹנָה שְׁהִיָּתָה פְתוּחָה כְּבָר, וְאָמֵר, שְׁהַמוֹשֵׁל מִצְוָה שְׁיָבֹא לְבֵיתוֹ עִם דְּגָמָאוֹת שֶׁל הַבַּד, כִּי רוּצָה לְרֵאוֹת אִם זֶה טוֹב בְּשִׁבִּילוֹ, וְאוּלַי יִקְנֶה גַם בְּשִׁבִּיל אֲנָשִׁי בֵיתוֹ וְלַעוֹד מִמְכִּירָיו.

וְלֹא הִיָּתָה לוֹ בְּרִירָה, כִּי אֲסוּר לְסַרֵּב לְמוֹשֵׁל הָעִיר, וְהַצָּרֵךְ לְסוּגוֹר חֲנוּת וְלָבֹא עִם הַדְּגָמָאוֹת, וּבִלָּה שֵׁם זְמַן רַב, כִּי הַמוֹשֵׁל לֹא הָיָה יְכוּל לְהַחְלִיט מֵה הוּא רוּצָה, כִּי קָרָא לְאֲשֵׁתוֹ, וְגַם הָיָה לֹא יְכַלֵּה לְהַחְלִיט, וְאַחַר כִּךָּ קָרָא לְיִלְדָיו, וְגַם הֵם לֹא יְכַלּוּ לְהַחְלִיט, וְנִמְשָׁךְ הַדְּבַר זְמַן רַב עַד אַחַר הַצְּהָרִים, וּבִין כִּךָּ הִלְכוּ כָּל הַקּוֹנִים שֶׁל הָעִיר אֶל חֲנוּת הַשְּׁנִיָּה שְׁהִיָּתָה פְתוּחָה כְּבָר, וְקִנּוּ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַסְּחוּרָה, וְהָרוּיחַ הַמוֹן כְּסָף.

וְהֵרֵאשׁוּן הַצָּרֵךְ לְהַשְׂאֵר אֲצֵל הַפְּרִיץ, וּלְבַסּוֹף לֹא הָרוּיחַ אֲצֵלוּ כְלוּם, כִּי טִיב הַסְּחוּרָה לֹא הָיָה נִרְאָה בְּעֵינֵי הַפְּרִיץ, וְיִצָּא מִבֵּיתוֹ בְּפַחֵי נֶפֶשׁ.

הָרִי דִּיקָא מַחְמַת שְׁהַשְּׁנִי לֹא מֵהַר בְּתַפְלָתוֹ וְעֲבוּדָתוֹ, וּבְטַח בְּה' שְׁיִזְמִין לוֹ פְּרֻנְסָתוֹ, מַחְמַת זֶה הָרוּיחַ הַרְבֵּה מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. (שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא"שׁ חֶלֶק ט"ז עֲרָךְ "בְּטַחוּן")

תרוי.

ומחמת שבתורה זו מובא, שיש התבוננות בתורה, שצריכו לזה הון רב, וגם מבאר שם, שהעשירות הוא בשלש בחינות, כפי שחז"ל אומרים (בבא מציעא מ"ב): "לעולם ישליש אדם את מעותיו, שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא ושליש תחת ידו", ועל-כן שלח רבנו ז"ל את רבי שמואל מטעפליק לשכר החניות במעוז'בוז', שהיו עוד שיכות להבעל-שם טוב הקדוש.

וכן עשה ושכרם לרבנו ז"ל. ומה נכנסה איזו הנכסה לרבנו ז"ל. הספור עם החניות היה שדרכו של הבעל שם טוב הקדוש היתה לשכר אלו חניות במעוז'בוז' אצל הפריץ, ומה היתה לו איזה הנכסה. ואחר הסתלקותו עבר לריושת בתו, והיא הנחילה זאת לבנה הרב הקדוש ר' ברוך ממעוז'בוז', שהוא היה שוכר את זה בכל שנה. ובשנה זו לא רצה הרב הקדוש ר' ברוך לשכר אותן, כי הפריץ רצה הרבה מעות בעבורן - ועל כן לא השפיקו הפריץ לשום בריה.

ומחמת שרבנו ז"ל אמר בתורה זו, שצריך להתבוננות התורה הון רב - על כן נכנס בדעתו לשכר החניות הנ"ל. אך מנע את עצמו בתחלה, מפני קפידת הדור ר' ברוך ממעוז'בוז', שהיה קפדן גדול.

ואז בא אל רבנו ז"ל איש אחד מאנשיו, ר' שמואל מטעפליק. ורבנו ז"ל ראה, שיש עליו גור דין גדול - ועל כן שלח אותו לעיר מעוז'בוז', שיקנה החניות. וכן היה, שהעדרו עצמו בזריות גדולה ובא לעיר מעוז'בוז' והלך בהרחבה ובשמחה גדולה לשכר החניות הנ"ל. והרב הקדוש ר' ברוך ממעוז'בוז' עמד אצל החלון וראה, איך שר' שמואל הולך כל כך בהרחבה וכו' - על כן קללו לשנה קדחת.

ואחר ששכר החניות, חזר אל רבנו ז"ל וספר לו קללת הדור. ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "ווי דען פאר רבי ברוך ווייזט מען אזא גרויסקייט?!", (איפה לרבי ברוך מראים גדלות כזו?) אף על פי כן תדע, שנגזר עליה גזרה שתמות, רחמנא לצלן, ובזה שקלל אותה, עשה לה טובה, שתכרח לחיות, כדי שתתקיים הקללה". וכן היה, שנתמים אחר הסתלקות רבנו ז"ל.

ורבנו ז"ל שלח אחר כך שליח אל הדוד אודות החניות, שלא רצה לחטוף ממנו, מאחר שדרכו לשכר אותם בכל שנה. והשיב הדוד: "האלט זיי געוונטערהייט", (תחזיק אותן לבריאות!) אחז בחניות! והקפדתו על האיש הנ"ל היתה, שהלך בהרחבה כזו ולא שאל דעתו על זה, אבל רבנו ז"ל יכול לאחז בהן, כי נספם בדעתו מטעמים הכמוסים עמו לבלי לאחז בהן יותר.

וכן היה שגשגו בידי רבנו ז"ל עד אחר הסתלקותו. (המשד' יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

שיחות ורעיונות

רבי נתן ז"ל אמר אשר אין שום דבר שלא אמר לנו רבנו ז"ל מה לעשות אחר הסתלקותו לעילא. ואם רק יענינו היטיב בספריו הקדושים וישמיו היטב את הלב אל דבריו הקדושים, אז ימצאו הכל ברוך ונכון, (ענין מי מוהבנת ח"א דף ח). רק העקר תלוי כפי שינקה לבטל את ישותו ונאנתו לגמרי ויקים את כל אשר יאמר רבנו ז"ל כי הוא זה, אז יהיה לו הצלחה מרבה.

רבי נתן ז"ל היה לו עקשנות וחיוק גדול להוציא מכח אל הפועל כל עצה מעצות רבנו ז"ל, ובפרט לדבר עם בני ישראל בעבודת ה' היה חזק מאד מאד. ואף שהיה לו הרבה תלשיות הדעת ובלבולים גדולים ובפרט בזיונות, אף על פי כן הוא לא הסתפל על זה כלל.

והיה רגיל לומר הלא גם הבעל תפילה עשה את שלו ודבר עם זה אף שבתחלה לא שמעו אליו.

ענה ואמר אנו צריכים לעשות את שלנו ולדבר "באמת" אז סוף כף סוף יפעל עם דבוריו.

(אמרי מוקרא"ש, חלק א', סימן ל"ב ל"ג)

האם לסלוח למישהו שדרדר אותי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע איך אנשים חיים בלי השיעורים של ראש הישיבה שליט"א, אני מרגיש שיצאתי מהגלות שלי, אני לא מסתכל על אחרים, אני לא חי בשביל אחרים, אני לא תלוי באף אחד רק בהשם יתברך בעצמו.

לאחרונה שמעתי שיעור שלא יכעסו על אף אחד, אפילו כשמישהו עשה לי משהו, כי את הכל עשה הקדוש ברוך הוא. אז אני רוצה לשאול, היה לי חבר בחור בכתה ט' שמאד התלוצץ מהיראת שמים שלי ומהלמוד שלי בפני כל הכתה, ובאמת נשברתי מאד אחרי שהוא כל כך השפיל אותי כמעט שנה שלמה, הוא אמר לי שהשם יתברך בכלל לא מרצה ממני, ושאני לא באמת ירא שמים.

למעשה באותו זמן נשברתי כל כך מזה עד שנפלתי לעברות מרות, כי חשבתי שהשם יתברך במילא כועס עלי.

ברוך השם שהנעתי לשיעורים ואני כבר יודע היום שהשם יתברך כן אוהב אותי, אבל איך אני יכול לסלוח לו? הוא באמת הרחיק אותי מהשם יתברך.

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ה תשרי, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כשמישהו פוגע בשני, גורם נזק לשני - הוא צריך לפייס אותו, ולא יעזר שום דבר עד שהוא יבקש מחילה וימחלו לו; מה שמדברים ומחזקים 'שלא יכעסו על אף אחד, אפילו שמישהו עשה משהו, כי את הכל עשה השם יתברך בעצמו' - לא מדברים על אחד שהכאיב, הוא צריך לפייס, ואז יאבוי אם רודפים את השני, מדברים לשון הרע, מזיקים לשני, מכאיבים לשני, ואם לא מבקשים מחילה - "לא יאבה ה' סלח לו", כמה סובלים אחר כך השם ישמרנינו...

זמן חדש התחיל במוסדות

בשבח והודאה להשם יתברך התחילו את שנת הלימודים החדשה במוסדות הקדושים "היכל הקודש" בכל הערים. כנהוג במוסדותינו שהילדים והבחורים מתחילים את הזמן החדש באסרו חג סוכות.

הזמן התחיל בהתחדשות גדולה, הילדים יושבים עם המלמדים ולומדים בהתמדה, מתפללים ביראת שמים, ומתמלאים באמונה ויראת שמים, בתורה ותפלה ומידות טובות.

במכתב היומי השבוע כותב ראש הישיבה שליט"א, "מתחילים היום את הכיתות החדשות בתלמוד תורה, תראה לשלוח את הילד שלך עם כל הספרים שהוא צריך; אל תתעצל, ושום דבר לא יהיה חשוב אצלך יותר מלימוד התורה של הבן שלך, כי לעולם היית צריך לשבת עם הבנים שלך כל היום ללמוד תורה, לקיים את מצוות "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בס", אלא אפשר למנות שליח, שהמלמד ילמד, וכך מקיימים את המצוה, אבל שליח צריכים למנות, צריכים להתייחס, אז תקנה לו את הספרים שהוא צריך, סידור וכו'.

תשבח את המלמדים ואת המורות החדשים בפני הילדים שלך, ואם הילד שלך יחזור היום הביתה עם האף למטה, ברוגז, עם כמה מילות צחוק על המלמד – אל תהיה ילד קטן ותצטרף לנגונו שלו ותעשה צחוק, אלא תהיה חכם ותגיד לו: "יש לך את המלמד הכי טוב", ו"יש לך את המורה הכי טובה".

בעזרת השם נמשיך להצליח, ולראות הרבה נחת יהודי מהילדים היקרים.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **משה בויס** הי"ו יבנאל
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה **אהרן גוטמאן** הי"ו בני ברק
להולדת התאומות למזל טוב

מו"ה **שמעון עוזר גרינפעלד** הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה **חיים ישעיה דעפריס** הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה **יוסי מערמעלשטיין** הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה **שמעון איינהארן** הי"ו קרית ברסלב
לרגל ההאלקה של בנו אליעזר שלמה נ"י למז"ט

מדברים על הנדרף, איך הוא יקבל את החיים שלו ומה שקורה אתו; שיכניס בעצמו את האמונה, שיידע, יזכור ויאמין שאף אחד לא יכול להטיב אתי ואף אחד לא יכול להרע לי, הפל מהשם יתברך, ולא ישאל קשיות ושאלות על האמונה, ולא יכעס על השם יתברך.

הספור שלך מזכיר לי את הספור שרבנו מספר (ספורי מעשיות, מעשה יא) הספור של בן המלך וכן השפחה שנתחלפו, שכן המלך האמתי האשים את פולם בדבר הנורא שעשו לו, שהחליפו אותו לחנם, וגרשו אותו לחנם, הוא השתמש בזה כתריון לעשות עבירות, רבנו מספר: "ותרה לו הדבר מאד לבן הנ"ל (אשר הוא באמת בן המלך) על אשר נתגרש ממדינתו בחנם, כי הסתפל בעצמו: למה ועל מה מגיע לי זאת להתגרש? אם אני בן המלך, בודאי אינו מגיע לי זאת, ואם איני בן המלך, גם-כן אינו מגיע לי זאת להיות בורח בחנם, כי מה חטאי? והרע לו מאד, ומחמת זה לקח את עצמו אל השתיה, והלך לחטא, ורצה לבלות בזה את ימיו להשתפר ולילך בשרירות לבו מחמת שנתגרש בחנם.

מספר רבנו: "וחשב: אדרבא, אם-כן, שהשם יתברך יכול לעשות כזאת, להחליף את בן המלך ושיעבור עליו כנ"ל, אם-כן היתכן מה שעשיתי? וכי כך היה ראוי לי להתנהג כמו שעשיתי? והתחיל להצטער ולהתחרט מאד על המעשים רעים שעשה".

ובכן מאד אבקש ממך, תעשה מה שכן המלך האמתי עשה, לך להתבודדות, לך בכך יום לישוב את דעתך, ותבקש מהשם יתברך שתהיה לך אמונה חזקה, שתדע ותזכור שאף אחד לא יכול להרע לך, כפי שמוהרא"ש אומר לנו בצנוא"ה שלו (צנואת מוהרא"ש, אות ט): "זכרו היטב ותישבו עצמכם, ואז תראו כי "שוא תשועת אדם", והפל הקל הקלים, אף אחד לא יכול לעזר לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם. ועל בן אל תיראו ואל תחתו משום בריה שבעולם, ומכל שכן שאל תחניפו את שום בריה, כי לא יועיל כלל, אלא עוד יזיק לכם בבריאותכם. כי כשאדם שם בטחונו בכשר ודם, ואחר כך כשאינו נעשה פרצונו אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי, ונופל ברוחו, ונחלשת דעתו, אבל בזה שמכניסים את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים בכל הענינים"; עד שאמה תחיה באמונה כל כך חזקה, אמה לא תאשים אף אחד, אמה תחיה חיים שצדיקים חיים בגן עדן.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה נח תשפ"ה)

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבות
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית בימי חול 20:00	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	10:00 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	רמה ד' רח' תלמוד בבלי 24 דירה 18
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים